

základní a nižší střední stupeň vzdělávání, v roce 2003. Zásadní je v tomto ohledu ta skutečnost, že národní vzdělávací cíle představují pouze základní rámec kurikula a nikoliv kurikulum samotné (viz např. Andersen 2009). Motivací k tomuto přístupu je tradiční dánská myšlenka, že kvalifikovaní učitelé utváří svá vlastní kurikula. V návaznosti na národní vzdělávací cíle jsou za formulaci obsahu výuky odpovědny samotné národní školy ve vazbě na cíle definované na úrovni municipalit (srovnej se Shewbridge et al. 2011, Andersen 2009). Na vyšší úrovni středních škol jsou kurikula utvářena ze strany ministerstva (DMCE 2013).

Vlastní sledování a hodnocení kvality ve vzdělávání pak probíhá v několika rovinách. Na úrovni žáka je v dánském vzdělávacím systému tradičně sledováno průběžné hodnocení učitelem. Hodnocení má přispět k osobnostnímu i vzdělanostnímu rozvoji žáka, o kterém jsou dvakrát ročně informováni rovněž rodiče. Do 8. třídy probíhá hodnocení písemně, od 9. třídy je vyjádřeno známkou na sedmibodové škále. Vzhledem k volnému základnímu rámci národních vzdělávacích cílů logicky existují rozdíly mezi jednotlivými školami (Shewbridge et al. 2011). Od roku 2006 pak jsou posilovány centralizované externí metody hodnocení (viz Shewbridge et al. 2011, DME 2008c, DMCE 2013, Wandall 2011):

- v posledním roce studia národní školy probíhá na dánských školách povinné národně standardizované zkoušení, které hodnotí žákovu míru dosažení národních vzdělávacích cílů. Zkoušení probíhá v pěti povinných předmětech a dvou předmětech náhodně vybíraných, přičemž hodnocení je realizováno centrálně, a to známkou na sedmibodové škále (DME 2008c). Zkoušení nemá vztah k přijímacímu řízení na střední školy (Shewbridge et al. 2011).
- obdobná forma zkoušky jako v případě národní školy probíhá i na vyšší úrovni střední školy. Obsah zkoušky je formulován externě na úrovni ministerstva a je realizováno externím zkoušejícím. Znamky jsou opětovně udělovány na sedmibodové stupnici, přičemž je rozlišena i obtížnost předmětu na úrovni A, B a C. Ze získaných známek je následně počítán vážený průměr zohledňující obtížnost předmětů, přičemž je stanovena minimální hodnota průměru pro úspěšné zakončení zkoušky (DMCE 2013).
- od roku 2006 je do praxe zaváděno počítačově založené národní testování výsledků žáků v předmětech – dánský jazyk (2., 4., 6. a 8. ročník), matematika (3. a 6. ročník), anglický jazyk (7. ročník), přírodověda (8. ročník). V příslušných ročnících jsou pro testované předměty formulovány vzdělávací cíle. Národní testování nemá charakter high-stake testování, jeho primárním cílem je poskytnout vyučujícímu zpětnou vazbu o výsledcích žáků ve vzdělávání. Takto má dánské národní testování více charakter formativního než sumativního hodnocení (viz např. Wandall 2011).

Novým prvkem hodnocení na úrovni žáka je v případě národní školy rovněž tzv. individuální studijní plán, který představuje jakýsi sumář výsledků žáků ve vzdělávání a slouží mimo jiné jako nástroj komunikace s rodiči případně s jinými školami (viz Shewbridge et al. 2011).

Konečně uvedme ještě jeden významný nástroj, který je úzce spojen se zárukou kvality dánského vzdělání, a to tzv. dánský kvalifikační rámec. Ten představuje úplný, systematický přehled kvalifikací, které jsou rozděleny podle úrovní a které mohou být získány v dánském vzdělávacím systému. Pro každou kvalifikaci popisuje dánský kvalifikační rámec očekávané výsledky ve vztahu ke znalostem, schopnostem a dovednostem absolventů. Dánský kvalifikační rámec je provázán s evropským kvalifikačním rámcem a jeho cílem je posílit transparentnost a možnost mobility v rámci konceptu celoživotního učení (viz EVA 2011).

Hodnocení učitelů nemá v případě Dánska závazné požadavky, a proto jsou praktiky v hodnocení stanovovány na místní úrovni. Tradičně jsou v tomto ohledu aplikovány metody sebehodnocení učitele